

V cedrovém údolí

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Mý jméno je Hunnigan, říkaj mi Jim,
bejval jsem dlouho sám po mnoho zim,
pak herku jsem osedlal, brendy si líz
namířil na jih, kde slunce má říz.
Do Kalifornie vábil mě čuch,
říkaj', že tam žije holek jak much.
V Cedrovém údolí, kam se mám dát,
tam tisíce bulíků nemá kdo hnát.

Rf.: V Cedrovém údolí, jó, tam je ráj,
na volky, na holky bohatej kraj.

Předák mě uvítal jak táta můj,
dal mě hned ke stádu, né kydat hnůj
dostal jsem postel a na prádlo skřín,
za den pět dolarů, víc ani míň.
V neděli v saloonu rádím jak lev
o tanec žádá mě moc krásných děv.
Mě ale neláká jediná z nich
jen dcera předáka stojí za hřích.

Rf.: V Cedrovém údolí, jó, tam je ráj,
na volky, na holky bohatej kraj.

Žádám ji o tanec, předák jen kýv,
když jsem ji políbil, zařval a pliv:
„Vypadni z údolí, hoď sebou, hoď!
To není dcera má, ale má choť!“
Vyklízím ze skříně všechno, co mám,
ještě teď v noci si balím svůj krám,
ač dávám výhybku na sever zpět,
po jejím polibku pálí mě ret.

Rf.: V Cedrovém údolí, jó, tam je ráj,
na volky, na holky bohatej kraj.
V Cedrovém údolí prázdná je skřín,
o jednoho volka teď mají tu míň.